

Skrivena povijest četrdesetoga retka – broj dvadeset i tri

Ezekiel broj četiri

Jeff Pippenger

2026-08-09

Ezekiel je prepoznat kao „prorok žalosti”, jer je simbol sto četrdeset i četiri tisuće, koji u devetom poglavlju svoje knjige tuguju (uzdišu i vape) zbog gadosti koje se čine u zemlji i u crkvi. U odlomku iz Testimonies koji smo naveli u prošlom članku sestra White je napisala: „Sam prorok bio je stranac u tuđoj zemlji, gdje su bezgranična častohleplja i divlja okrutnost vrhovno vladali. Ono što je vidio i čuo o ljudskoj tiraniji i nepravdi žalostilo je njegovu dušu, te je gorko tugovao danju i noću.”

Sto četrdeset i četiri tisuće jesu „izopćenici Izraelovi”, koji su bili raspršeni, kao što je predloženo Ezekielovim odvođenjem u sužanjstvo. Postupak zapečaćivanja prikazan u Ezekielu 9 isti je kao u Otkrivenju 7, a oba su ta poglavlja prikazana kao da se zbivaju u posljednje dane.

„Ovo pečaćenje slugu Božjih isto je ono koje je Ezekielu bilo pokazano u viđenju.“
Testimonies to Ministers, 445.

S prijestolja Bog upravlja kerubima, a oni pak upravljaju kotačima. Ezekiel je iz viđenja trebao razumjeti da je Bog imao nadzor, čak i u razdoblju kada se činilo da je sve u pomutnji. Sestra White kaže „na isti način“ nakon što iznosi ustroj Boga na prijestolju, koji upravlja kerubima što upravljaju poslovima zemlje, kao što opisuje Ivana u Svetištu gdje je Krist hodio među sedam crkava. Ezekiel i Ivan simboli su onih koji žive u vremenu pečaćenja stotinu četrdeset i četiri tisuće o kojima, kako nadahnuto bilježi, „The scenes to be enacted in our world are not yet even dreamed of.”

Svakako, kada je sestra White zapisala te riječi, te su riječi bile istinite, ali u vremenu pečaćenja one nalaze svoje savršeno ispunjenje. Biste li prije dvadesetak godina pomislili da se ovo što se sada zbiva u svijetu odvija u vezi s rođenjem skakavaca islama? Skakavci kao simbol islama u devetom poglavlju Otkrivenja uključuju i migraciju skakavaca sjeverne Afrike u prirodu. Ti rojeći skakavci na migracijskom putu Afrike podudaraju se sa zemljopisnim područjem koje je osvojio islam. Islam potječe od Jišmaela, a Jišmaelova majka bila je Hagara. Hagara znači „bijeg” ili „pobjeći”. Na arapskom se ime obično prenosi kao Hajar (حاجر), i povezano je s istim korijenom iz kojega dolazi Hidžra (migracija/bijeg Muhameda). Korijeni islama povezani su ne samo s rođenjem skakavaca, nego ti korijeni uključuju i značenje migracije. Je li itko ikada sanjao da je ilegalna imigracija očitovanje skakavca islama?

Je li itko sanjao da će globalni komunisti sklopiti savez s islamskim hordama? I islam i zmajevska sila globalista uzlaze iz bezdana u Otkrivenju 9/11, redom, a bezdan predstavlja očitovanje sotonske sile. Oba sadašnja saveznika oruđa su Sotone prema Pismima istine.

„Kad dovrše [privode kraju] svoje svjedočanstvo.' Razdoblje u kojemu su dva svjedoka trebala prorokovati odjevena u kostijet završilo je 1798. godine. Dok su se približavali dovršetku svojega djela u skrovitosti, protiv njih je trebao biti vođen rat od strane sile prikazane kao 'zvijer koja izlazi iz bezdana'. U mnogim europskim narodima silama koje su vladale u Crkvi i državi stoljećima je upravljao Sotona, posredstvom papinstva. No ovdje se pred oči iznosi novo očitovanje sotonske sile.” Velika borba, 268.

Sestra White ovdje prepoznaje dolazak socijalizma u razdoblju Francuske revolucije, istodobno napominjući da Sotona također upravlja papinskom vlašću. Papinska vlast također izlazi iz bezdana u sedamnaestom poglavlju Otkrivenja, a u devetom poglavlju Otkrivenja islam je dim koji je izišao iz bezdana. Bit i dalje ostaje ista: je li nadahnuće doista mislilo: „Prizori koji će se odigrati u našem svijetu još nisu ni sanjani“? Tko je sanjao da će se islam sada proširiti diljem Europe i sada se spuštati na Amerike? Jeste li sanjali da će skakavci biti prošireni diljem globusa od strane globalista Ujedinjenih naroda, Europske unije i Demokratske stranke Sjedinjenih Američkih Država?

Tko je sanjao da će obrazovne ustanove biti nadvladane komunističko-islamskim savezom koji se sada financira poreznim novcem građana koji nikada nisu namjeravali da se njihov porezni novac upotrijebi za uništenje nacije koja taj porezni novac osigurava.

Tko je sanjao da će Velika Britanija promicati i podupirati to da islamske skupine siluju bijele djevojke, otimaju ih, zatvaraju i ubijaju? Mnogi ističu činjenicu da je svaki komunistički sustav ikada zabilježen u ljudskoj povijesti bio potpuni promašaj, ali plod britanskog socijalizma jednaka je osuda socijalizma kao i neuspjeh ekonomskih i političkih filozofija toga sustava.

Tko bi mogao i sanjati da će trgovcima zemlje biti dopušteno uvesti otrove kako bi počinili masovno ubojstvo više od sedamnaest milijuna ljudi?

Tko je sanjao da će ljudima poput Georgea Sorosa, Billa Gatesa i Anthonyja Faucija biti dopušteno izvršavati svoja demonska zlodjela bez ikakvih posljedica?

Kad je sestra White izjavila da se o prizorima koji će se odigrati neće ni sanjati, učinila je to u kontekstu vremena pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće. Time je nastavila svoje primjedbe o Kristovu upozorenju u Mateju dvadeset i četvrtom poglavlju, gdje je zapisala: „Ove su pouke za našu korist. Svoju vjeru trebamo učvrstiti u Bogu, jer je upravo pred nama vrijeme koje će okušati duše ljudi. Krist je na Maslinskoj gori iznio strašne sudove koji su trebali prethoditi Njegovu drugom dolasku.”

Pouke na koje se upravo osvrnula bile su prikazi i Ezekiela i Ivana u Svetišću, koji su učili razumjeti da Bog upravlja svime. Usred zbrke i pobune koja je sada u tijeku, zbrke i pobune koje će se samo pojačavati kako povijest bude odmicala, oni koji su Božji glasnici, kako ih ne predstavljaju samo Ezekiel i Ivan u Hramu, nego i Izaija, moći će se kretati kroz povijest na način koji proslavlja Gospodina jedino ako razumiju da su i one stvari o kojima nikada nismo ni sanjali još uvijek pod Božjom vlašću.

Ti kotači koji se presijecaju s drugim kotačima obuhvaćaju događaje o kojima se nikada nije ni sanjalo, a to su događaji koji se zbivaju u vremenu pečačenja koje je započelo 11. rujna. Pouke koje se trebaju naučiti uče samo oni koji vjerom ulaze u Svetinju nad svetinjama i vide Krista i Njegovu svjetlost kako sjaji iz Kovčega. Kada se ta slava promatra onako kako je prikazana po Danielu u desetom poglavlju, skupina koja prima korist od te svjetlosti odvaja se od onih koji su pobjegli od viđenja.

I ja, Daniel, sam vidio viđenje; ljudi koji bijahu sa mnom ne vidješe viđenje, ali velik strah obuze ih, te pobjegoše da se sakriju. Daniel 10,7.

Iz odlomka u prethodnom članku može se izvući još mnogo toga, ali ćemo se pri završetku ovoga članka osvrnuti na jedan kotač. U prethodnom smo članku zapazili simboliku broja dvadeset i pet, a prije toga posvetili smo vrijeme broju trideset. Svjetlo iz knjige Ezekielove ne sastoji se naprosto od simboličnih brojeva, ali korisno je najprije se upoznati s nekima od tih brojčanih simbola prije nego što počnemo unositi nešto jasnoće iz zbrke.

Sedamnaest

Tri dvjesto-pedesetogodišnja proročanstva prepoznaju sedamnaestogodišnje razdoblje koje započinje na kraju povijesti crkve u Smirni. Od 313. do 330. godine, sedamnaest godina predstavljaju podizanje slike Zvijeri.

Dvije stotine i pedeset godina koje su započele 457. pr. Kr. završile su 207. pr. Kr., sedam godina nakon bitke kod Rafije i deset godina prije bitke kod Panija. Od Rafije do Panija bilo je sedamnaest godina, i to predstavlja skrivenu povijest četrdesetoga retka kako je izložena u retcima jedanaest do petnaest jedanaestoga poglavlja Daniela.

Ptolemej IV. Filopator (također poznat kao Ptolemej IV.) bio je vladar koji je pobijedio u Bitki kod Rafije 217. pr. Kr. Vladao je kao kralj (i faraon) ptolemejskog Egipta od 221. pr. Kr. do 204. pr. Kr., te je tako vladao sedamnaest godina. Svoju je vladavinu započeo prije Bitke kod Rafije, ali je umro prije Bitke kod Panija.

Bitka kod Raphije, koja predstavlja ukrajinski rat, započela je 2014. godine kada su Sjedinjene Američke Države izazvale obojenu revoluciju u Ukrajini. Ptolemej IV., kralj juga, predložuje Vladimira Putina, koji je započeo svoju vladavinu 2000. godine, godinu dana prije nego što je 2001. godine započelo pečačenje sto četrdeset i četiri tisuće. Kao i u slučaju Ptolemeja, Putin je počeo vladati prije ukrajinskog rata, koji je predložen bitkom kod Raphije započetom 2014. godine. Prije Panija, Putin je, kako je predložen Ptolemejem, uklonjen. Putin je započeo svoju vladavinu 2000. godine, usklađujući se tako s početkom vremena pečačenja koje je započelo sljedeće godine, 2001. Sedamnaest simboličkih godina, kako ih predstavlja Ptolemej, označava razdoblje Putinove vladavine, i on vlada tijekom vremena pečačenja.

Trump, predstavljen završetkom dvjesto pedeset godina koje su započele 457. pr. Kr., smješten je u istoj skrivenoj povijesti kao i Putin, povijesti koja traje sedamnaest godina i započinje bitkom kod Rafije. Zmaj (Putin) i lažni prorok (Trump) smješteni su unutar te skrivene povijesti. U toj se povijesti zvijer, predstavljena kao „razbojnici tvoga naroda”, koji simboliziraju papinsku vlast,

nalazi na kraju sedamnaest godina od Rafije do Panija.

Godina 321. predstavlja zakon o nedjelji u Sjedinjenim Državama, a 321. se nalazi unutar sedamnaestogodišnjeg razdoblja od Milanskoga edikta 313. do podjele carstva 330.

Povijest prikazana od Jošijine Velike Pashe, kako se naziva, započinje sedamnaesti jubilejski ciklus Židova. Od Jošijine Pashe, koja je najveće probuđenje u Starome zavjetu, pa do 22. listopada, predstavlja mileritsku povijest od 11. kolovoza 1840. do 22. listopada 1844., ali što je još važnije, predstavlja povijest od 11. rujna do nedjeljnoga zakona. Vrijeme pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće predstavljeno je sedamnaestim jubilejskim ciklusom od Jošije do 22. listopada. Sedamnaest je simbol povezan s glavnim događajima vremena pečačenja, a broj sedamnaest točka je na kojoj se sijeku Ezekielovi kotači.

U skrivenoj povijesti četrdesetoga retka Daniela, kako je prikazana u recima deset do petnaest istoga poglavlja, zmaj je povezan s brojem „17” preko Ptolemejeve vladavine. Povijest od bitke kod Rafije iz jedanaestoga retka do bitke kod Rafije iz petnaestoga retka traje „17” godina. Ta povijest smješta Donalda Trumpa u sredinu sedamnaest godina koje su predstavljene tim dvjema bitkama. Slika zvijeri koju Trump oblikuje i postavlja u Sjedinjenim Američkim Državama predstavljena je s „17” godina od 313. do 330. U prvome retku prvoga poglavlja Ezekiel je u tridesetoj godini „17.” jubilejskoga ciklusa. Jeste li ikada sanjali da broj sedamnaest predstavlja jedan od kotača koje je Ezekiel vidio u Svetinji nad svetinjama?

Ezekiel je simbol onih koji su tijekom vremena pečačenja vjerom ušli u Svetinju nad svetinjama. Oni su Petrovi svećenici.

I vi se kao živo kamenje ugrađujete u duhovnu kuću, sveto svećenstvo, da prinosite duhovne žrtve, ugodne Bogu po Isusu Kristu. 1 Petrova 2,5.

Povjereno im je da objave poruku nekadašnjem Božjem savezničkom narodu, koji se tada zaobilazi, premda su unaprijed upozoreni da nekadašnji Božji saveznički narod neće vidjeti niti čuti.

I reče mi: Sine čovječji, nahrani trbuh svoj i napuni utrobu svoju ovim svitkom koji ti dajem. Tada ga pojedoh, i bijaše mi u ustima sladak kao med. I reče mi: Sine čovječji, idi, pođi k domu Izraelovu i govori im mojim riječima. Jer nisi poslan narodu tuđega govora i teška jezika, nego domu Izraelovu; ne mnogim narodima tuđega govora i teška jezika, čijih riječi ne možeš razumjeti. Zaista, da sam te poslao k njima, poslušali bi te. Ali dom Izraelov neće te poslušati, jer neće poslušati mene; jer sav dom Izraelov tvrda je čela i okorjela srca. Evo, učinio sam lice tvoje tvrdim prema njihovim licima i čelo tvoje tvrdim prema njihovim čelima. Kao dijamant, tvrdim od kremenja, učinio sam čelo tvoje: ne boj ih se i ne plaši se njihovih pogleda, premda su dom odmetnički. Ezekiel 3:3–9.

Ezekielu je naloženo da objavi poruku nekadašnjem savezničkom narodu, predstavljenom protestantima iz mileritske povijesti i laodicejskom Crkvom adventista sedmoga dana u posljednjim danima. Ako odbije objaviti poruku, krv onih koji ostanu neupozoreni bit će na njemu.

Sine čovječji, postavio sam te za stražara domu Izraelovu; zato slušaj riječ iz mojih usta i opomeni ih od mene. Kad rekne bezbožniku: Zacijelo ćeš umrijeti; a ti ga ne opomeneš niti progovoriš da bezbožnika odvратиš od njegova zloga puta, da mu spasiš život, taj će bezbožnik umrijeti u svojoj bezakonosti; ali ću njegovu krv iskati iz tvoje ruke. Ako li opomeneš bezbožnika, a on se ne odvrati od svoje bezbožnosti ni od svojega zloga puta, on će umrijeti u svojoj bezakonosti; ali ti si izbavio dušu svoju. Opet, kad se pravednik odvrati od svoje pravednosti i počini bezakonje, i ja stavim kamen spoticanja pred nj, on će umrijeti: zato što ga nisi opomenuo, umrijet će u svojem grijehu, i njegova pravedna djela što ih je činio neće se spominjati; ali ću njegovu krv iskati iz tvoje ruke. Ali ako opomeneš pravednika da pravednik ne griješi, i on ne sagriješi, zacijelo će živjeti, jer je bio opomenut; a i ti si izbavio dušu svoju. Ezekiel 3:17–21.

U prvih „jedanaest” poglavlja Ezekiel prikazano mu je razorenje Jeruzalema, oslikano viđenjima kraj rijeke Kebara, na ravnici i u Jeruzalemu. Povjerenost mu je da objavi upozorenje o nadolazećem sudu nad Jeruzalemom. Poruka upozorenja o nadolazećem sudu nad Jeruzalemom jest upozorenje koje je najprije dano laodicejskoj Crkvi adventista sedmoga dana. Upozorenje prepoznaje sud i odbacivanje Božjega naroda u Jeruzalemu koji nemaju Božji pečat. Upozorenje predloženo u Ezekielu jest upozorenje o uskoro dolazećem nedjeljnom zakonu.

U onih prvih jedanaest poglavlja, u kojima su izložene te istine, Ezekielu je oduzeta moć govora te potom govori samo kada mu Bog izričito otvori usta; i to traje sve do razorenja Jeruzalema, kada ponovno može govoriti.

Tada duh uđe u me i postavi me na noge; i progovori sa mnom te mi reče: Idi, zatvori se u svojoj kući. A ti, sine čovječji, evo, stavit ću na tebe užad i svezat ću te njima, da ne izlaziš među njih. I učinit ću da ti se jezik priljepi za nepce, te ćeš onijemjeti i nećeš im biti ukoritelj; jer oni su dom odmetnički. Ali kad budem govorio s tobom, otvorit ću ti usta, i reći ćeš im: Ovako govori Gospodin Jahve: Tko sluša, neka sluša; a tko odbija, neka odbija; jer oni su dom odmetnički. Ezekiel 3:24–27.

Kad je Jeruzalem pao, Ezekiel je ponovno mogao govoriti.

I dogodi se dvanaeste godine našega sužanjstva, desetoga mjeseca, petoga dana u mjesecu, da dođe k meni jedan koji bijaše umakao iz Jeruzalema govoreći: Grad je pao. A ruka Jahvina bijaše nada mnom uvečer, prije nego što dođe onaj koji je umakao; i bijaše otvorio moja usta dok ne dođe k meni ujutro; i moja se usta otvoriše te više ne bijah nijem. Ezekiel 33,21.22.

Pad Jeruzalema predstavlja pad laodikejske Crkve adventista sedmoga dana u posljednjim danima. Taj se pad događa dok se oni koji su bili zapečaćeni u Jeruzalemu u devetom poglavlju tada uzdižu kao crkva pobjednička. Laodikejci unutar Jeruzalema bivaju uklonjeni, a sto četrdeset i četiri tisuće bivaju uzdignuti dok se uspostavlja kraljevstvo slave. To je kraljevstvo slave bilo predloženo uspostavom kraljevstva milosti na križu. Kraljevstvo milosti na križu usklađeno je s kraljevstvom slave pri zakonu o nedjelji, a ta su dva kraljevstva smještena u slijed proročke povijesti koji se nalazi u knjizi proroka Ezekiel. Prvih jedanaest poglavlja, kada se Ezekiel promatra unutar konteksta Svetišta, govori o pročišćenju Božje crkve dok se Njegov narod mijenja iz crkve ratnice, koja je određena kao sastavljena od pšenice i kukolja, u crkvu pobjedničku, koja je sastavljena od

pšenične žrtve Pedesetnice.

A ti, bezbožni opaki kneže Izraelov, kojemu je došao dan, kada će bezakonju doći kraj, ovako govori Gospodin Jahve: Skini turban i odloži krunu; ovo više neće biti isto: uzvisi onoga koji je nizak, a ponizi onoga koji je visok. Prevratit ću, prevratit ću, prevratit ću to; i toga više neće biti, dok ne dođe onaj kojemu to po pravu pripada; i dat ću mu to. Ezekiel 21:25–27.

Sidkija je bio posljednji kralj Jude, i on je „opaki knez Izraelov, kojemu dolazi dan” u tim redcima. Nabukodonor se spremio zauzeti Jeruzalem, a Sidkijina je kruna trebala biti uklonjena od Babilona, koji će biti oboren od Medijaca i Perzijanaca, koje će zatim oboriti Grci, koje će oboriti Rim. Treće obaranje dolazi do Rima, što je povijesni trenutak u kojemu će Kralj „kojemu pripada pravo” primiti krunu kraljevstva milosti pri uspostavi toga kraljevstva na križu.

„Bezbožnom opakom knezu“ došao je dan konačnoga obračuna. „Skini mitru“, odredi Gospod, „i uzmi krunu.“ Tek kada sam Krist uspostavi svoje kraljevstvo, Judi će ponovno biti dopušteno imati kralja. „Oborit ću, oborit ću, oborit ću to“, glasio je božanski proglas o prijestolju doma Davidova; „i njega više neće biti, dok ne dođe Onaj kojemu po pravu pripada; i dat ću ga Njemu.“ Ezekiel 21:25–27.” Proroci i kraljevi, 451.

U vremenu kasne kiše, koje je započelo kada je 11. rujna otpočeo sud živima, Krist uspostavlja svoje kraljevstvo slave.

„Kad četiri anđela puste, Krist će uspostaviti svoje kraljevstvo.” Spalding i Magan, 3.

Razdoblje pripreme započinje 11. rujna, a pri nedjeljnom zakonu slavna sveta gora uzdiže se iznad svih bregova i gora.

Riječ koju je Izaija, sin Amosov, vidio o Judi i Jeruzalemu. I dogodit će se u posljednjim danima da će gora Doma Gospodnjega biti utvrđena vrh gora i uzdignuta nad bregovima; i svi će narodi pritjecati k njoj. I mnogi će pukovi ići i govoriti: Dođite, pođimo na goru Gospodnju, u Dom Boga Jakovljeva; i on će nas učiti svojim putovima, i hodit ćemo njegovim stazama: jer će iz Siona izaći Zakon, i riječ Gospodnja iz Jeruzalema. Izaija 2:1–3.

Dana 11. rujna vjetrovi su bili pušteni, a zatim obuzdani, označivši tako početak uspostavljanja kraljevstva iz Daniela 2, koje je prikazano kao kamen odvaljen od gore i koje ispunja svu zemlju.

„Ovo viđenje dano je 1847. godine, kada je bilo tek vrlo malo adventističke braće koja su svetkovala subotu, a od njih je tek nekolicina smatrala da je njezino svetkovanje od dovoljne važnosti da povuče crtu razdvajanja između Božjega naroda i nevjernika. Sada se počinje uviđati ispunjenje toga viđenja. ‘Početak onoga vremena nevolje’, koji se ovdje spominje, ne odnosi se na vrijeme kada će pošasti početi biti izlivena, nego na kratko razdoblje neposredno prije nego što budu izlivena, dok je Krist u Svetišću. U to vrijeme, dok se djelo spasenja privodi kraju, nevolja će dolaziti na zemlju, i narodi će se gnjeviti, ali će biti zadržani kako ne bi spriječili djelo trećega anđela. U to će vrijeme doći ‘kasna kiša’, ili okrpja od prisutnosti Gospodnje, da da silu jakomu glasu trećega anđela i pripravi svete da opstanu u razdoblju kada će se izliti sedam posljednjih pošasti.” Early Writings, 85.

Krist uspostavlja svoje vječno kraljevstvo u vrijeme poznoga dažda, a Njegovo kraljevstvo obuhvaća kraljevstvo milosti koje je uspostavljeno na križu, kao i Njegovo kraljevstvo slave pri nedjeljnom zakonu. Od Sidkije do Babilona (1. kraljevstvo), do Medo-Perzije (2. kraljevstvo), do Grčke (3. kraljevstvo) i dalje do poganskoga Rima (4. kraljevstvo) prepoznaje se povijest koja vodi do kraljevstva milosti. Ta povijest ukazuje na usporedni povijesni slijed od Papinskoga Rima (duhovni Babilon, 5. kraljevstvo), do Sjedinjenih Američkih Država (duhovna Medo-Perzija, 6. kraljevstvo), do Ujedinjenih naroda (duhovna Grčka, 7. kraljevstvo) i dalje do trostrukoga saveza zmaja, Zvijeri i lažnoga proroka, koji zajedno tvore suvremeni Rim (duhovni Rim, 8. kraljevstvo koje je od sedmorice).

Pobjeda toga kraljevstva u drugom poglavlju Daniela prikazana je kamenom, a Božji vjerni jesu kamenje u hramu.

I vi se kao živo kamenje ugrađujete u duhovni dom, sveto svećenstvo, da prinosite duhovne žrtve, ugodne Bogu po Isusu Kristu. 1. Petrova 2,5.

To vječno nadvladava kraljevstva ovoga svijeta i ispunja sav svijet. U Ezekielu, od četrdesetoga poglavlja do kraja njegove knjige, to isto kraljevstvo prikazano je kao hram koji ispunja svijet vodom života.

Nastavit ćemo s ovim temama u sljedećem članku.